

névrech atd.), licence vydaná živnostenským úřadem případ od případu po uvážení potřeby, jaká se jeví se zřením na žádaná provozování živnosti; v dotčené licenci buď udáno přesně, za jaké příležitosti, pak místo, kde živnost má být provozována, a doba, na kterou licence platí.

Ze stylisace uvedeného zákonného ustanovení plyne, že podkladem k dočasnému provozování hostinské a výčepnické živnosti při zvláštních příležitostech na místě odlišném od schválené stálé místnosti provozovací zůstává jen ona živnost hostinská a výčepnická, kterou osoba, za licenci žádavší, již skutečně provozuje; zákon nerozeznává, jde-li o osobu, které byla živnost ona propůjčena, tedy o jejího majitele (§ 19, odst. 2, živn. ř.) či o jeho náměstka neb pachtýře (§ 19, odst. 3 a 4), jakž patrně z všeobecného doslovu »osoby, které v téže obci nebo některé obci sousední provozují živnost hostinskou a výčepnickou«, ale klade výslovný důraz na to, že právě ta živnost jest již provozována, »aby mohly živnost tu provozovati dočasně jinde«.

Provoz hostinské a výčepnické živnosti na podkladě vydané licence podle řečeného zákonného ustanovení tkví tedy jak po zákonu, tak již i svou povahou v živnostenském oprávnění osobě je vykonávající již uděleném neb na ni jako náměstka nebo pachtýře majitelem přeneseném, ale nelze jej, byť i měl určitou majetkovou hodnotu, pokládati za samostatné majetkové oprávnění ve smyslu §§ 331 a násl. ex. ř., jež by mohlo být samostatným předmětem zabavení podle těchto zákonných ustanovení; jde tu jen o akcesorní, dočasný neb jinak příslušným správním úřadem rozšířený způsob provozu živnostenského oprávnění již dříve uděleného, který sdílí zároveň osud tohoto základního oprávnění. Že by byla zabavena hostinská živnost neb koncese hostinská a výčepnická dlužníku patřící, vymáhající věřitelka ani netvrdí.

Čís. 16399.

Berní exekuce.

Platnost exekučního zabavení pohledávek z cenných papírů podle § 385 zák. č. 76/1927 Sb. z. a n. nevyžaduje, aby výkonný orgán sepsal ihned při výkonu zabavení zájemní protokol (§ 364 řeč. zák.) a dal jej podepsati povinnému. Nerozhoduje ani, zda byly zabavené věci výkonným orgánem odňaty, nebo mu dobrovolně vydány.

Jestliže však výkonný orgán nepojal do zájemního protokolu, sepsaného ihned při výkonu exekuce, vkladní knížku vydanou mu dobrovolně třetí osobou (manželkou povinného), není vkladní knížka zabavena, třebaže ji výkonný orgán vzal k sobě, ale poznamenal teprve dodatečně v zájemním protokole, že mu věc byla vydána dobrovolně třetí osobou. Takovýto postup výkonného orgánu nezakládá exekučního zástavního práva pro vymáhající stát.

(Rozh. ze dne 15. října 1937, Rv I 1970/37.)

Na příkaz berního úřadu v N. provedl berní vykonavatel Stanislav K. za přítomnosti berního adjunkta Karla S. a kancelářského pomocníka D.

dne 25. července 1936 u Václava S. exekuci pro dlužné daně S-ovy ve výši 64.383 Kč 90 h. Tvrdíc, že byla při uvedeném výkonu berní exekuce mimo jiné zabavena také vkladní knížka Okresní záložny hospodářské v N. č. 17.679, fol. 218.140, znějící na jméno Jaroslav J. a na vklad ke dni 30. června 1936 99.065 Kč, dále že zabavená vkladní knížka jest jejím vlastnictvím a konečně že její odpor podaný u berního úřadu byl zamítnut, domáhá se žalobkyně na Československém státě žalobou nepřípustnosti exekuce na uvedenou vkladní knížku (§ 37 ex. ř.). Proti žalobě namítl žalovaný stát, že při výkonu exekuce v bytě Václava S. za přítomnosti povinného a jeho manželky — žalobkyně — byly po delším hledání nalezeny v kufru cenné papíry, že žalobkyně sama, snad z obavy, aby se nepřišlo na jiné jmění, nabídla exekutorovi pod záminkou, že exekuci zastaví, vkladní knížku na úhradu vymáhaných nedoplatků, že však tato knížka zabavena vůbec nebyla, nýbrž žalobkyně ji dobrovolně odevzdala výkonnému orgánu, dále že se potvrzení ze složky stvrzenek, které bylo žalobkyni vydáno, stalo jen proto, že výkonný orgán neměl s sebou jiného papíru a že o dobrovolném vydání sporné vkladní knížky svědčí poznámky v zájemním protokole a to, že vkladní knížka byla zapsána odděleně od cenných papírů tam zabavených a popsanych. Soud první stolice uznal podle žaloby. Důvody: Jde o žalobu vylučovací podle § 37 ex. ř., který předpokládá jednak exekuci, to jest zabavení, proti němuž třetí osoba podává odpor, jednak právo k předmětu exekucí dotčenému, to jest zabavenému, které nedopouští výkon exekuce. Žalobkyně tvrdí, že sporná vkladní knížka jest jejím vlastnictvím, a její tvrzení, které žalovaný ani výslovně nepopřel, jest dostatečně dokázáno provedenými důkazy. Co do druhého předpokladu tvrdí žalobkyně, že sporná vkladní knížka byla zabavena, kdežto žalovaný to rozhodně popírá. Na správné odpovědi na tuto otázku závisí rozhodnutí sporu. Svědecká seznání i nepřisežná výpověď žalobkyně slyšené jako strana souhlasí v tom, že žalobkyně spornou vkladní knížku sama vydala orgánu berního úřadu provádějícímu exekuční výkon. Podle § 385 zák. č. 76/1937 Sb. z. a n. se pohledávky z vkladních knížek bank, spořitelén a záložen zabaví tím způsobem, že výkonný orgán vezme uvedené papíry na příkaz exekučního (berního) úřadu k sobě, sepíše o tom zájemní protokol a odevzdá je bernímu úřadu. Při tom zákon nečiní rozdíl mezi tím, zda byla vkladní knížka při výkonu exekuce nalezena, či dobrovolně vydána. To, že žalobkyně sama spornou vkladní knížku vydala, nepokládá soud za rozhodující při řešení otázky, zda byla knížka zabavena, neboť dobrovolné vydání knížky nevylučuje ještě její zabavení a nelze z něho usuzovati, že sporná vkladní knížka zabavena nebyla, nýbrž ta otázka musí býti řešena podle toho, jak exekuční (berní) úřad postupoval poté, když žalobkyně dobrovolně vydala vkladní knížku, o niž jde. V té příčině má soud za dokázáno: příkazem berního úřadu ze dne 25. června 1936, že k dožádání berního úřadu v Č. L. byl dán příkaz k výkonu proti dlužníku Václavu S. pro dlužnou daň z příjmu v částce 64.383 Kč 90 h; svědky a zatímní stvrzenkou ze dne 25. června správně 25. čer-

vence 1936, že výkonný orgán vydal žalobkyni stvrzenku o tom, že Václavu S. byla podepsaným berním vykonavatelem na příkaz berního úřadu v Č. L. při zájmu dne 25. července 1936 zabavena k vymožení nedoplatků 64.383 Kč 90 h, odňata a bernímu úřadu odevzdána vkladní knížka Okresní záložny hospodářské v N., č. knížky 17.679, str. 218.140, znějící na jméno Jaroslav J. a na vklad k 30. červnu 1936 99.065 Kč; zatímní stvrzenkou ze dne 25. července 1936 a t. zv. juxtou č. 0001, sešit 1541, že stvrzenka vydaná žalobkyni má nadpis »výpis ze zájemního protokolu jako zatímní stvrzenka č. 00001« a že propis této zatímní stvrzenky ze dne 25. července 1936 souhlasí s první stranou úředního zápisu v juxtě č. 00001 sešit 1541, že jest to sešit stvrzenek nadepsaný »Složka stvrzenek č. 9 na hotové peníze, cenné papíry a jiné předměty, odňaté dlužníkům při výkonu zabavení berním výkonným orgánem Stanislavem K.«, že předložený sešit obsahuje dvacet juxt a dvacet stvrzenek a že použitou složku stvrzenek i s příslušnými doklady a odňatými cennými předměty nutno po návratu ze služby ihned předložit bernímu úřadu. Při tom jest zdůrazniti, že si berní vykonavatel podle vlastního tvrzení byl vědom toho, že se do složky stvrzenek pravidelně zapisují věci, hotovosti a cenné papíry, které se zabavují, a že též berní adjunkt S. podle vlastního seznání věděl o tom, že berní vykonavatel vydal žalobkyni potvrzení ze složky stvrzenek; protokolem berního úřadu v N. o zabavení, sepsaným dne 25. července 1936, č. j. 808/36, že v tomto zájemním protokolu v rubrice »soupis nalezených a zabavených předmětů« byla zapsána též sporná vkladní knížka. Na tomto zjištění nemění nic to, že byly v protokole o zabavení sepsány nejprve dluhopisy půjčky práce a komunální dlužní úpisy Zemské banky a že teprve potom, po podpisech dlužníka Václava S. a žalobkyně, následuje zápis sporné knížky vkladní, podepsaný berním vykonavatelem K., kterýžto zápis, jak potvrdil svědek Karel S., stal se teprve dodatně v úřadě k jeho žádosti poznámkou »že knížka byla vydána dobrovolně«. Svědky je dále dokázáno, že berní vykonavatel K. spornou vkladní knížku vzal k sobě a odevzdal ji bernímu úřadu v N., kde byla zapsána ve finančních depozitech. Opisem exekučního deníku berního úřadu v N., který jest nadepsán »Exekuční deník pro příjem administrativních deposit finanční správy na rok 1936« jest zjištěno, že pod pol. 30/1 ze dne 25. července 1936 jest tento zápis »S. Václav, N.« zabavena 1 vkladní knížka Okresní záložny hospodářské v N. č. 17.679, str. 218.140, znějící na jméno Jar. J. pro dlužné daně berního úřadu Č. L. s vkladem ke dni 30. června 1936 99.065 Kč 26. července 1936. Denní uzávěrka 1 vkladní knížky na částku 99.065 Kč. Vyličený postup berního úřadu souhlasí s výnosem ministerstva financí z 26. června 1935, č. j. 74.000/35-III/9 a), podle něhož se mají do exekučního deníku zapisovati mimo jiné též zabavené hodnoty (papíry uvedené v § 385 zák. o př. d.). Se zřením na uvedená zjištění došel soud k přesvědčení, že v souzeném případě byly splněny všechny předpoklady pro zabavení pohledávky ze sporné vkladní knížky ve smyslu § 385 zákona o přímých daních a že tudíž spornou vkladní knížku vý-

konný orgán berního úřadu v N. na příkaz zabavil, přes to, že berní vykonavatel a úředníci výkonu přítomní adjunkt S. a kancelářský pomocník D. tvrdí, že spornou vkladní knížku nezabavil a že potvrzení z juxty č. 00001 sešit č. 1541 vydali žalobkyni jen proto, že berní vykonavatel neměl s sebou při výkonu jiného papíru. Poněvadž tedy byly splněny oba v předu uvedené předpoklady § 37 ex. ř., bylo žalobě vyhověno. Odvolací soud potvrdil napadený rozsudek.

Nejvyšší soud zamítl žalobu.

Důvody:

Podle § 385 zákona č. 76/1927 Sb. z. a n. se pohledávky z cenných papírů zabaví tím, že je výkonný orgán na příkaz exekučního úřadu vezme k sobě, sepíše o tom zájemní protokol (§ 364 zák.) a odevzdá je exekučnímu úřadu (srv. § 52 výnosu m. f. č. 117353/31). Platnosti zabavení by nebylo na závadu pouze to, že nebyl sepsán zájemní protokol ihned při výkonu zabavení a že nebyl podepsán dlužníkem, a není rozhodující ani to, zda zabavené věci byly výkonným orgánem odňaty, či zda mu byly vydány dobrovolně. V souzeném případě jest však uvážiti, že byl ihned při výkonu exekuce sepsán zájemní protokol o zabavení cenných papírů uvedených v zájemním protokole až k podpisům dlužníka a žalobkyně. Na rozdíl od toho nebyl však sepsán protokol o zabavení vkladní knížky, o níž jde, neboť nebylo tehdy při výkonu pojata do zájemního protokolu. Podle zjištění prvního soudu, jež převzal odvolací soud, stal se sice zápis v zájemním protokole, týkající se oné vkladní knížky, a to dodatečně v úřadě po návratu výkonných orgánů z exekučního výkonu. Stalo se tak v pokračování zájemního protokolu. Zápis sám se však liší jak zevní formou, tak i svým obsahem od zápisů týkajících se zabavení ostatních předmětů, jež byly vykonány hned při exekučním výkonu, a neosvědčuje, že došlo k zabavení oné vkladní knížky. Nelze mu proto přiznati účinek uvedený v § 385 řeč. zák. Z jeho obsahu vyplývá, že byla výkonnému orgánu vydána dobrovolně blíže popsaná vkladní knížka. Jde tu v podstatě jen o zprávu výkonného orgánu o určité události, jež se sběhla při výkonu exekuce a jež potvrzuje námitku žalovaného státu, že k zabavení vkladní knížky nedošlo, nýbrž že byla exekučnímu orgánu vydána dobrovolně, ať už z jakýchkoli pohnutek, a že výkonný orgán ji převzal, aniž ji zabavil. Tomu nasvědčuje nejen obsah samotného zápisu, nevyhovující předpisu § 385 zák., ale i skutečnost, pro řešení sporné otázky nikoliv bezvýznamná, že totiž protokol o zabavení vkladní knížky nebyl ve smyslu § 385 zákona při jejím odevzdání sepsán, ač u jiných zabavovaných předmětů se tak stalo. Že k zabavení knížky v exekuci nedošlo, lze usouditi z vlastního žalobkynina přednesu, kde sama rozlišuje postup výkonného orgánu u cenných papírů, které byly skutečně zabaveny, třebaže si i k nim činila vlastnice nároky, a na druhé straně u knížky, u níž skutečnost zabavení dovozuje jen z obsahu potvrzenky, který by sám pro zabavení nestačil. Z jejího vlastního vylíčení a také z proto-

kolu je viděti, že za exekuce prováděné proti žalobkyninu manželu výkonný orgán jménem státu a pro něj přijal v držení knížku, kterou mu žalobkyně sama nabídla jako své vlastnictví, a to nikoli mocí svého výkonného práva, nýbrž bez zřetele na ně, a to pro stát jako vymáhajícího věřitele. Nešlo tedy o e x e k u č n í zákrok ani proti žalobkyni, ani proti jejímu manželu a tedy ani o zřízení e x e k u č n í h o práva zástavního, nýbrž o jiný právní poměr, jehož povahu právní a účinky netřeba zatím řešiti. Uváží-li se všechny dotčené skutečnosti, jest obrana žalovaného státu proti žalobnímu nároku oprávněna. Nemá významu, že si snad výkonný orgán při výkonu exekuce nepočínal podle předpisů, a nerozhoduje pro otázku exekučního zabavení vkladní knížky, že výkonný orgán vydal žalobkyni stvrzenku v rozsudku prvního soudu blíže popsanou a že vkladní knížka byla také zapsána v exekučním deníku ve smyslu výnosu m. f. č. 74.000/35 a III/9 a). Tím vším nemohl býti nahrazen nedostatek exekučního zabavení vkladní knížky. Žaloba na prohlášení nepřipustnosti exekuce na onu vkladní knížku, kterážto exekuce tudíž nebyla provedena, nemá právního základu a byla proto zamítnuta.

Čís. 16400.

Zabavitelnost příplatků podle § 119 zák. č. 26/1929 Sb. z. a n.

Na příplatky, které vyplácejí příplatkové ústavy podle §§ 119 a 120 zák. o pens. poj. č. 26/1929 Sb. z. a n. zaměstnanci k jeho pensijnímu důchodu, se nevztahuje předpis § 46 řeč. zák., nýbrž jest je pokládati za výslužné ve smyslu § 2, odst. 1, zák. č. 314/1920 Sb. z. a n., na které má zaměstnanec nárok podle zákona.

Při výpočtu existenčního minima jest k řečeným příplatkům připočísti i pensijní důchod sám.

(Rozh. ze dne 15. října 1937, R II 400/37.)

E x e k u č n í s o u d povolil vymáhající věřitelce »G.«, akc. spol. v P., k vymožení její vykonatelné pohledávky 19.602 Kč 65 h s přísl. exekuci zabavením a příkázáním pohledávky, kterou má povinný — hospodářský úředník ve výslužbě — za podlužníkem Pensijním ústavem pro průmysl cukrovarnický v P. jako příplatkovým ústavem podle § 119 zák. o pens. poj. č. 26/1929 Sb. z. a n. z titulu příplatků, které řečený ústav vyplácí měsíčně povinnému k jeho pensijnímu důchodu, na něžž má nárok podle zákona, — tedy zabavením rozdílu mezi zákonnou pensí a pensí povinnému skutečně vyplácenou Pensijním ústavem pro průmysl cukrovarnický v P. nad zákonnou sazbu, a to až do výše vykonatelné pohledávky s příslušenstvím. R e k u r s n í s o u d k rekursu povinného zamítl exekuční návrh. D ů v o d y: Rozhodnutí nejvyššího soudu č. 14607 Sb. z. a n., jehož se vymáhající věřitelka v návrhu na povolení exekuce dovolává, se týká jiných skutkových a právních poměrů, než je tomu v souzeném případě. Nejvyšší soud pro-